

Arrest

nr. 270 154 van 21 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 29 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. DELHEZ en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren in Gjakova, Kosovo. Uw vader, F. A. (...), is Albanees van origine en heeft de Kosovaarse nationaliteit en uw moeder, S. A. (...), heeft de Albanese nationaliteit. Uzelf heeft hierdoor zowel de Kosovaarse als de Albanese nationaliteit. U woonde heel uw leven in Kosovo, in Gjakova. Op 16 september 2020 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Uw vader, die te kampen heeft met mentale problemen na de oorlog, is heel agressief en gebruikt geweld tegen u en uw moeder. U bent geboren met een handicap aan uw linkerhand en om die reden richt uw vader zijn agressie nog meer tegen u. U werd tevens gepest door andere kinderen in Kosovo. Jullie konden de situatie niet meer uithouden en uw moeder verzamelde voldoende geld om

Kosovo te verlaten samen met u, uw broer en uw zussen. Op 22 juni 2018 namen jullie het vliegtuig naar Frankrijk. Daar diende uw moeder een verzoek om internationale bescherming in. U, uw broer en uw zus stonden als minderjarigen op de bijlage van uw moeders verzoek. Uw moeder haalde in het kader van haar verzoek de problemen met uw vader aan. Ze kreeg een weigeringsbeslissing in Frankrijk. Jullie zouden gerepatrieerd worden. Uzelf vluchtte en kwam naar België. Naast de problemen met uw vader en het gepest omwille van uw handicap, verklaarde u tevens dat uw gezin financiële problemen had in Kosovo. Op 26 mei 2021 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing inzake uw verzoek omdat u niet aannemelijk had gemaakt dat u voor de problemen met uw vader geen beroep kon doen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten; omdat het pestgedrag van de andere kinderen niet voldoende ernstig is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming; en omdat uw financiële problemen niet ressorteren onder de Conventie van Genève of de bepalingen van subsidiaire bescherming.

Zonder België te hebben verlaten diende u een volgend verzoek om internationale bescherming in op 5 augustus 2021. U bent inmiddels meerderjarig geworden. U verklaarde in het kader van onderhavig verzoek dat u geen nieuwe elementen heeft en opnieuw bescherming aanvraagt op basis van de door u reeds eerder aangehaalde problemen met uw vader. U wou een beroep indienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen uw eerste beslissing van het Commissariaat-generaal, maar u was hiervoor te laat. U vreest bij een terugkeer naar Kosovo gedood te worden door uw vader. U voegde hieraan toe dat de politie in Kosovo niet goed werkt en u niet zou helpen. U legde geen nieuwe documenten neer.

B. Motivering

In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofde géén bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u op 8 augustus 2021 meerderjarig geworden bent. Bijgevolg werden de specifieke steunmaatregelen die u bij uw eerste verzoek als niet-begeleide minderjarige verleend werden door het Commissariaat-generaal, bij onderhavig verzoek niet opnieuw verleend, aangezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet, namelijk de problemen met uw vader. Er dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw vorige verzoek oordeelde dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u geen beroep kan doen op de hulp van en bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten. U ging niet tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

U beperkt zich immers louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name dat u vreest dat uw vader u zal vermoorden (verklaring volgend verzoek vraag 16, 19). U voegde hieraan toe dat u geen nieuwe elementen heeft en dat u bescherming vraagt op basis van uw vorige elementen (verklaring volgend verzoek vraag 16). Ook uw bewering dat de Kosovaarse politie niet werkt en u niet zou helpen (ibidem), werd reeds op bestendige wijze weerlegd in het kader van uw eerste verzoek. U legde evenmin nieuwe documenten neer die de appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake uw eerste verzoek zouden kunnen wijzigen. Betreffende uw opmerking dat uw voogd het beroep tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal niet tijdig indiende (verklaring volgend verzoek vraag 16), dient verder opgemerkt te worden dat u de mogelijkheid om een volgend verzoek in te dienen niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake uw eerste verzoek om internationale bescherming.

Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2021 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 16 september 2020 door verwerende partij op 26 mei 2021 kennelijk ongegrond werd verklaard omdat (i) de ernst van haar vrees voor haar vader ondergraven wordt doordat uit de bevindingen op haar Facebookpagina en de Facebookpagina van haar vader blijkt dat zij en haar vader verschillende recent geplaatste foto's, *i.e.* foto's die geplaatst werden nadat zij van uit Kosovo vluchtte om te ontsnappen aan haar vader, van elkaar liketen, (ii) verzoekende partij hoe dan ook niet aannemelijk had gemaakt dat zij voor de problemen met haar vader geen beroep kon doen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten; (iii) het door haar aangehaalde pestgedrag van de andere kinderen niet voldoende ernstig is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming; en (iv) haar financiële problemen niet ressorteren onder de Conventie van Genève of de bepalingen van subsidiaire bescherming. Verzoekende partij diende geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Bijgevolg resten er verzoekende partij geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar vorig verzoek.

Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorig verzoek.

2.2.5. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Immers wordt in de bestreden beslissing in dit verband volgende pertinente vaststelling gedaan: *“U beperkt zich immers louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name dat u vreest dat uw vader u zal vermoorden (verklaring volgend verzoek vraag 16, 19). U voegde hieraan toe dat u geen nieuwe elementen heeft en dat u bescherming vraagt op basis van uw vorige elementen (verklaring volgend verzoek vraag 16). Ook uw bewering dat de Kosovaarse politie niet werkt en u niet zou helpen (ibidem), werd reeds op bestendige wijze weerlegd in het kader van uw eerste verzoek. U legde evenmin nieuwe documenten neer die de appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake uw eerste verzoek zouden kunnen wijzigen. Betreffende uw opmerking dat uw voogd het beroep tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal niet tijdig indiende (verklaring volgend verzoek vraag 16), dient verder opgemerkt te worden dat u de mogelijkheid om een volgend verzoek in te dienen niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake uw eerste verzoek om internationale bescherming.”*

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen argumenten aanbrengt die bovenstaande vaststelling in een ander daglicht stelt.

2.2.6. De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet verder komt dan een loutere verwijzing naar algemene informatie over o.a. corruptie en gebreken bij de Kosovaarse politie. Zij verwijst desbetreffend naar verschillende rapporten en internetartikelen die zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (zie bijlagen 2-16). De Raad wijst er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene situatie in haar land van herkomst niet beschouwd kan worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt. De Raad onderstreept dat een loutere verwijzing naar algemene rapporten en artikels niet volstaat om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Verzoekende partij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij, zo werd omstandig vastgesteld in het kader van haar eerste verzoek, echter in gebreke is gebleken.

2.2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.8. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT